Dosarul nr.2-25094474-05-2rc-30092025

Judecătoria Cahul, sediul Central
Judecător Sârbu Aliona

Curtea de Apel Sud, sediul Cahul

D E C I Z I E
în numele Legii

02 decembrie 2025 municipiul Cahul

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Cahul,
în componența:
Președintele completului, judecător: Evgheni Bancov,
Judecătorii: Inga Gorlenco, Andrei Scripcenco,

judecând în lipsa părților, recursul declarat de „Diazchim" SRL, prin intermediul avocatului Dmitric Anatolie, împotriva încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 21 august 2025, pronunțată în cauza civilă la cerere depusă de „Diazchim" SRL împotriva GȚ „Mihalciuc Viorel" cu privire la eliberarea titlului de executare silită a hotărârii arbitrale,-

C O N S T A T Ă :

Circumstanțele de fapt ale cauzei.

La data de 03 iulie 2025 „Diazchim" SRL, prin intermediul avocatului Dmitric Anatolie, s-a adresat cu cerere în instanța de judecată împotriva GȚ „Mihalciuc Viorel", solicitând: admiterea cererii, eliberarea titlului de executare silită a hotărârii arbitrale nr.AI (D-MVG) 06/2024 din 17 septembrie 2024.

În argumentarea cererii înaintate, avocatul Dmitric Anatolie a invocat faptul că, „Diazchim" SRL a înaintat în Arbitrajul Internațional de pe lângă Asociația Lichidatorilor și Administratorilor din Republica Moldova (în continuare AI de pe lângă ALARM) acțiune arbitrală, prin care a solicitat încasarea de la GȚ „Mihailiuc Viorel" datoria de bază, penalități, taxa aferentă și a cheltuielilor de asistență juridică, conform contractelor de vânzare-cumpărare nr.19/22/SV/SEM și nr.19/22/SV/PUF din 11 martie 2022 și a taxei arbitrale.

Reprezentantul reclamantului a remarcat că, potrivit clauzei compromisorii din contractele de vânzare-cumpărare nr.19/22/SV/SEM și nr.19/22/SV/PUF din 11 martie 2022, s-a stabilit competența AI de pe lângă ALARM de a soluționa orice litigiu, decurgând din/sau în legătură cu încheierea, executarea, interpretarea și desființarea contractului.

Astfel, susține că, prin încheiere, președintele Arbitrajului Internațional de pe lângă Asociația Lichidatorilor și Administratorilor din Republica Moldova a dispus punerea pe rol a cauzei arbitrale cu desemnarea completului arbitral constituit din supraarbitru – Natalia Gîrleanu, arbitru – Natalia Onichevici, arbitru – Alina Plăcintă.

Notează că, prin scrisoare recomandată cu aviz de recepție, a fost expediată în adresa GȚ „Mihailiuc Viorel", copia de pe acțiune împreună cu actele și i-a fost adus la cunoștință că Regulile de procedură arbitrală, Regulamentul privind taxele și cheltuielile arbitrale pot fi accesate pe site-ul oficial al AI de pe lângă ALARM, de asemenea, pârâtul a fost informat să

prezinte în termenul stabilit referința la acțiune. Cu toate acestea, pârâtul nu a prezentat arbitrajului referința și excepții referitoare la acțiune. Astfel, că la data de 17 septembrie 2024 Arbitrajul Internațional de pe lângă Asociația Lichidatorilor și Administratorilor din Republica Moldova, în componența completului arbitral constituit din supraarbitru – Natalia Gîrleanu, arbitru – Natalia Onichevici, arbitru – Alina Plăcintă, a emis Hotărârea Arbitrală nr.AI (D-MVG) 06/2024, prin care a hotărât: *"de a admite integral acțiunea arbitrală înaintată de SC „Diazchim" SRL către GȚ „Mihailiuc Viorel", privind încasarea datoriei în urma neexecutării obligațiunilor contractuale. A încasa din contul pârâtului GȚ „Mihailiuc Viorel" în folosul reclamantului SC „Diazchim" SRL suma constituită, după cum urmează: 65 601,22 lei – suma principală a contractului; 13 264,62 lei – penalitate contractuală pentru întârziere; 10 000 lei – cheltuieli de asistență juridică; 3 000 lei – taxă de arbitraj*.

Sub acest aspect a menționat reprezentantul reclamantului că, atât reclamantul SC „Diazchim" SRL a recepționat Hotărârea Arbitrală, cât și pârâtul GȚ „Mihailiuc Viorel". Astfel, relevă că, deși Hotărârea a fost emisă la data de 17 septembrie 2024, iar potrivit acesteia are efectele unei hotărâri judecătorești definitive, este obligatorie pentru părți din momentul pronunțării și se execută imediat, însă necătând la acest fapt, pârâtul până în prezent nu a întreprins careva acțiuni în vederea executării hotărârii arbitrale. Solicită reprezentantul reclamantului, avocat Anatolie Dmitric, eliberarea titlului de executare silită a hotărârii arbitrale nr.AI (D-MVG) 06/2024 din 17 septembrie 2024, pronunțată de Arbitrajul Internațional de pe lângă Asociația Lichidatorilor din Republica Moldova, cu sediul în municipiul Chișinău, strada Gh. Asachi 44, of.02, în componența completului arbitral constituit din supraarbitru – Natalia Gîrleanu, arbitru – Natalia Onichevici, arbitru – Alina Plăcintă.

Încheierea instanței de fond.

Prin încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 21 august 2025, s-a refuzat cererea depusă de Firma „Diazchim" SRL împotriva GȚ „Mihailiuc Viorel" cu privire la eliberarea titlului de executare silită a hotărârii arbitrale nr.AI (D-MVG) 06/2024 din 17 septembrie 2024, adoptată în cauza arbitrală intentată la cererea depusă de Firma „Diazchim" SRL către GȚ „Mihailiuc Viorel", cu privire la încasarea datoriei.

Recursul împotriva încheierii judecătorești.

Legalitatea încheierii instanței de fond a fost contestată cu recurs la 25 septembrie 2025 de „Diazchim" SRL, prin intermediul avocatului Dmitric Anatolie, în care solicită: admiterea recursului, casarea integrală a încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 21 august 2025, cu restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de fond a problemei soluționate prin încheierea casată.

În argumentarea poziției sale s-a indicat că, în motivarea soluției (încheierii) emise, instanța de fond indică că: *„la speța, instanța reține că careva probe în adresa instanței de judecată nu au fost anexate de către partea reclamantă. Deși la materialele dosarului a fost anexat contractul de vânzare-cumpărare, simpla existență a acestui înscris nu este suficientă pentru a dovedi executarea obligațiilor contractuale. În lipsa altor probe (procese verbale de predare - primire a mărfurilor, facturilor fiscale, avize de însoțire a mărfii, acte de recepție sau confirmări de plată), nu se poate reține că vânzătorul şi-a îndeplinit obligația de a transmite marfa către cumpărător, adică GȚ „Mihalciuc Viorel" iar cumpărătorul că a primit această marfa..."*.

Contrar celor enunțate de către instanța de fond în motivarea soluției sale, indică că la

înaintarea cererii de eliberare a titlului executoriu recurentul a anexat la cererea înaintată actele care sunt prevăzute expres de art.483 alin.(4) Cod de procedură civilă, și anume: *a) La cererea de eliberare a titlului executoriu se anexează: hotărârea arbitrală în original sau în copie legalizată în modul stabilit* - La speță, recurentul a anexat Hotărârea arbitrala (motivată) nr.AI (D-MVG) 06/2024 din 17 septembrie 2024 în original. *b) Convenția arbitrată în original sau în copie legalizată în modul stabilit* - La caz recurentul a anexat copia legalizată a Contractului de vânzare-cumpărare nr.19/22 SV/SEM și nr.19/22/SV/PUF din 11.03.2022; *c) dovada de plata a taxei de stat şi a taxei de timbru* - La caz, confirmările ambelor taxe au fost prezentate de către recurent în original; *d) copia de pe cererea de eliberare a titlului executoriu* - A fost prezentat un exemplar pentru instanța de judecată, iar cel de al doilea exemplar pentru partea pârâtă (intimat): e) *procura sau un alt act care atestă împuternicirile persoanei de a semna cererea* - La caz, cererea de eliberare a titlului executoriu a fost semnată de către avocatul Dmitric Anatolie, care a acționat în baza mandatului avocațial care la fel este anexat în original la cererea depusă.

Susține recurentul că, alte acte obligatorii a fi anexate la cererea de eliberare a titlului executoriu în baza hotărârii arbitrale nu sunt prevăzute de lege, iar în aceste circumstanțe obiecțiile instanței de fond vis-a-vis de neprezentarea acestora nu pot fi considerate a fi întemeiate.

De principiu consideră că, abordarea în sine a situației de către instanța de fond este una incorectă, or, în cauza din speță instanța de fond nu a fost sesizată de a examina pricina în fond, așa cum o percepe la caz instanța de fond, ci prin prisma prevederilor art.484 alin.(4) Cod de procedură civilă: *în timpul examinării cauzei în şedinţă de judecată, instanța constată existența sau lipsa temeiurilor, enumerate la art.485, pentru refuzul de a elibera titlu executoriu în urma cercetării probelor prezentate de părți în argumentarea pretențiilor și obiecțiilor înaintate.*

Astfel că, la speță instanța de fond a fost îndreptățită să refuze eliberarea titlului executoriu în baza hotărârii arbitrale pentru unul din temeiurile prevăzute de art.485 Cod de procedură civilă.

În argumentarea soluției sale instanța invocă prevederile art.485 alin.(2) Cod de procedură civilă, care oferă dreptul instanței de judecată *dreptul de a refuza eliberarea titlului executoriu dacă va constata că litigiul examinat de arbitraj nu poate fi obiectul dezbaterii arbitrale potrivit imperativului legii, precum şi în cazul cînd hotărîrea arbitrală încalcă principiile fundamentale ale legislației Republicii Moldova sau bunele moravuri.*

Transpunând prevederile normei legale citate mai sus, la speță, instanța de fond ajunge la concluzia, potrivit căreia la caz recurentul ar fi încălcat principiile fundamentale ale legislației Republicii Moldova, prin faptul că nu ar fi prezentat actele despre care a menționat mai sus și anume – procese-verbale de predare-primire a mărfurilor, facturilor fiscale, avize de însoțire a mărfii, acte de recepție sau confirmări de plată.

Contrar aprecierilor instanței de fond menționează că, în primul rând, recurentul a anexat toate aceste acte, inclusiv facturi fiscale, acte de verificare, ordine de plată la cererea de arbitrare adresată instanței de arbitraj, care instanță de arbitraj, urmare a examinării cererii de arbitrare în fond la data de 17.09.2024, a emis hotărârea arbitrală nr.AI (D-MVG)06/2024, în motivarea căreia instanța de arbitraj face trimitere expresă la actele primare, inclusiv facturi fiscale care confirmă transmiterea de către recurent în favoarea intimatului a mărfii procurate, achitarea de către intimat în favoarea recurentului a plăților, etc. Or, logica legiuitorului de a indica expres actele care urmează a fi anexate la cererea de eliberare a titlului executoriu în baza hotărârii arbitrale a fost anume cea de a exclude examinarea în mod repetat în fond a unui litigiu asupra

căruia deja s-a expus instanța de arbitraj competentă.

La acest moment, consideră important să sublinieze asupra faptului că procedura de eliberare a titlurilor de executare silită a hotărârilor arbitrale este reglementată de capitolul XLIV din Codul de procedură civilă, constituind o procedură specială în care instanța de drept comun este chemată să se expună asupra cererii de eliberare a titlului executoriu privind executarea silită a unei instanțe de arbitraj. Totodată, temeiurile de drept în baza cărora instanța de drept comun poate refuza eliberarea titlului de executare silită sunt expres prevăzute la art.485 Cod de procedură civilă.

De asemenea, consideră recurentul că, soluția instanței de fond în prezenta cauză de a refuza eliberarea titlului executoriu pe motiv că partea reclamantă (recurent) nu ar fi prezentat acte primare (facturi, procese-verbale de transmitere a mărfii, ordine de plată) nu este una întemeiată, ci se datorează pe considerațiunea eronată (în opinia sa) a instanței de fond, care consideră că chiar dacă există deja o hotărâre a instanței de arbitraj, totuși partea reclamantă are obligația de a prezenta în mod repetat şi instanței de drept comun actele primare care deja au fost prezentate instanței de arbitraj şi urmare a cărora instanța de arbitraj s-a expus prin hotărâre în care a reflectat toate aceste acte primare.

Fără a se opune indicațiilor instanței de judecată de a prezenta actele primare, totuși consideră că admițând o astfel de abordare vor desconsidera hotărârea instanței de arbitraj, dar şi întreaga procedură de examinare a cererilor de asemenea gen (cereri de eliberare a titlului executoriu în baza hotărârii arbitrale).

Totuși, în cazul în care instanța de fond a considerat la momentul primirii în procedură a cererii de eliberare a titlului executoriu că unele înscrisuri lipsesc sau că înscrisurile anexate de către recurentul reclamant nu sunt suficiente pentru a se putea expune asupra cererii, aceasta a avut posibilitatea de a nu da curs cererii, comunicând părții reclamante despre necesitatea prezentării înscrisurilor, pe care instanța de fond a considerat că urmau a fi prezentate.

Consideră că, SC „Diazchim" SRL nu a avut şi nici la moment nu are careva rezerve de a prezenta inclusiv actele primare la care face trimitere în soluția sa instanța de fond. În acest sens, pentru a demonstra că hotărârea arbitrală este întemeiată pe probe, iar cererea formulată de către „Diazchim" SRL este absolut legală şi întemeiată, anexează inclusiv la cererea de recurs actele primare care au fost prezentate instanței de arbitraj la examinarea în fond a cererii de arbitrare.

Termenul de depunere a recursului.

Conform art.425 Cod de procedură civilă, *„termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii"*.

Analizând lucrările dosarului se atestă că încheierea contestată a fost emisă de către prima instanță la 21 august 2025. Copia încheierii a fost expediată prin scrisoarea din data de 25 august 2025, dovada recepționării a încheierii nu a fost anexată. Iar, cererea de recurs a fost înregistrată la instanța de judecată în data de 25 septembrie 2025, astfel, Completul de judecată reține respectarea termenului de înaintare a recursului împotriva încheierii emise de prima instanță.

Procedura în fata instanței de recurs.

În conformitate cu prevederile art.423 alin.(1) Cod de procedură civilă, *„încheierea dată în primă instanță poate fi atacată cu recurs, separat de hotărîre, de către părți şi de ceilalți participanți la proces în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi, precum şi în cazurile în care încheierea face imposibilă desfăşurarea de mai departe a procesului. Ea se examinează*

în recurs conform regulilor stabilite de prezentul capitol”.

Potrivit prevederilor art.426 alin.(3) Cod de procedură civilă, *”recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.”*.

Pornind din prevederile legii citate, recursul s-a examinat fără participarea părților, însă cu înștiințarea acestora despre data şi ora judecării cauzei în ordine de recurs.

Părțile au fost înștiințate despre examinarea recursului pentru data de 28 noiembrie 2025, și părților li s-a propus prezentarea referinței până la data de 17 noiembrie 2025. Referință la cererea de recurs nu a fost depusă.

Aprecierea instanței de recurs.

Studiind materialele dosarului, analizând încheierea contestată în raport cu argumente invocate în cererea de recurs şi cu înscrisurile administrate la cauza civilă, Completul de judecată ajunge la concluzia că recursul este întemeiat, motiv care impune admiterea acestuia, casează integral încheierea primei instanțe, cu restituirea cauzei în instanța de fond, pentru rejudecare, în alt complet de judecată.

În acord cu prevederile art.427 lit.b) Cod de procedură civilă, *”instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept: b) să admită recursul şi să caseze integral sau parțial încheierea, restituind spre rejudecare problema soluționată prin încheierea casată.”*.

După cum rezultă din actele cauzei, instanța de fond a fost sesizată de către „Diazchim” SRL, prin intermediul avocatului Dmitric Anatolie, cu cererea împotriva GȚ „Mihalciuc Viorel”, în care a solicitat admiterea cererii, emiterea unei încheieri de eliberare a titlului executoriu, conform căruia să fie dispusă încasarea din contul GȚ „Mihalciuc Viorel” în favoarea „Diazchim” SRL a datoriei în sumă de 65 601,22 lei, a penalității în mărime de 65 601,22 lei, a taxei arbitrare în sumă de 3 000 lei, a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 10 000 lei, a taxei de stat în cuantum de 1 000 lei.

Așa cum, la data de 21 iunie 2024 „Diazchim” SRL s-a adresat Arbitrajului Internațional de pe lângă Asociația Lichidatorilor și Administratorilor din Republica Moldova (în continuare AI de pe lângă ALARM) acțiune arbitrală, prin care a solicitat încasarea de la pârâtul GȚ „Mihailiuc Viorel” datoria de bază, penalități, taxa aferentă și a cheltuielilor de asistență juridică conform contractelor de vânzare-cumpărare nr.19/22/SV/SEM și nr.19/22/SV/PUF din 11 martie 2022 și a taxei arbitrale în sumă totală de 3 000 lei. La data de 17 septembrie 2024 s-a emis hotărârea, prin care a admis integral cererea (f.d.7-11 verso).

Instanța de fond, examinând cererea, a refuzat cererea depusă de „Diazchim” SRL împotriva GȚ „Mihalciuc Viorel” cu privire la eliberarea titlului de executare silită a hotărârii arbitrale nr.AI (D-MVG) 06/2024 din 17 septembrie 2024, adoptată în cauza arbitrală intentată la cererea depusă de „Diazchim” SRL către GȚ „Mihalciuc Viorel” cu privire la încasarea datoriei.

Verificând legalitatea încheierii judecătorești în coraport cu normele procesuale relevante, Completul de judecată conchide aplicarea şi interpretarea eronată de către judecătorul instanței de fond a normelor procesuale la examinarea cauzei şi la adoptarea încheierii de refuz în eliberarea titlului de executare silită a hotărârii arbitrale.

Potrivit art.483 Cod de procedură civilă, *„(4) la cererea de eliberare a titlului executoriu se anexează: a) hotărîrea arbitrală în original sau în copie legalizată în modul stabilit. Copia de pe hotărîrea arbitrajului permanent se autentifică de președintele acestuia, iar copia de pe*

hotărîrea arbitrajului constituit pentru soluționarea unui anumit litigiu se autentifică notarial; b) convenția arbitrală în original sau în copie legalizată în modul stabilit; c) dovada de plată a taxei de stat şi a taxei de timbru; d) copia de pe cererea de eliberare a titlului executoriu; e) procura sau un alt act care atestă împuternicirile persoanei de a semna cererea. (5) Cererea de eliberare a titlului executoriu depusă cu încălcarea condițiilor menționate în prezentul articol şi la art.482 se restituie persoanei care a înaintat-o sau ei nu i se dă curs, în conformitate cu art.170 şi art.171".

Conform art.484 Cod de procedură civilă, *„(1) cererea de eliberare a titlului de executare silită a hotărîrii arbitrale se examinează în ședință de judecată în cel mult o lună de la data depunerii în instanță, conform regulilor stabilite de prezentul cod. (2) În cadrul pregătirii cauzei pentru dezbateri judiciare, la solicitarea ambelor părți în arbitraj, judecătorul poate cere arbitrajului materialele dosarului în al căror temei se solicită eliberarea titlului executoriu, potrivit regulilor stabilite de prezentul cod pentru reclamarea probelor"*.

Astfel, în sensul refuzului cererii „Diazchim" SRL instanța de fond a menționat *„... careva probe în adresa instanței de judecată nu au fost anexate de către partea reclamantă. Deși la materialele dosarului a fost anexat contractul de vânzare-cumpărare, simpla existență a acestui înscris nu este suficientă pentru a dovedi executarea obligațiilor contractuale. În lipsa altor probe (procese verbale de predare-primire a mărfurilor, facturi fiscale, avize de însoțire a mărfii, acte de recepție sau confirmări de plată), nu se poate reține că vânzătorul şi-a îndeplinit obligația de a transmite marfa către cumpărător, adică GȚ „Mihalciuc Viorel", iar cumpărătorul că a primit această marfă*.".

La caz, nu poate fi reținută concluzia instanței de fond în acest sens, or potrivit materialelor cauzei se constată că, de către „Diazchim" SRL au fost anexate materiale (f.d.3-18) în conformitate cu prevederile art.483 Cod de procedură civilă. Cu toate acestea, în situația în care instanța de fond constată că, la materialele dosarului nu au fost anexate careva înscrisuri, în temeiul art.170-171 Cod de procedură civilă, nu-i dă curs cererii și îi acordă un termen pentru lichidarea neajunsurilor.

Astfel, Completul de judecată reține că, instanța de fond a examinat superficial cererea înaintată de „Diazchim" SRL, prin intermediul avocatului Dmitric Anatolie, fără a supune analizei probele administrate de aceasta, la cerere sa privind eliberarea titlului de executare silită a hotărârii arbitrale.

De asemenea, Completul de judecată constată că, prima instanță a făcut trimitere la prevederile art.3 alin.(1) din Legea nr.105 din 13 martie 2003 privind protecția consumatorului.

La caz, însă speței nu sunt aplicabile prevederile Legii în cauză, așa cum potrivit art.2 alin.(1) din Legea nr.1353 din 03.11.2000 privind gospodăriile țărănești, *„(1) Gospodăria țărănească este o întreprindere individuală, bazată pe proprietate privată asupra terenurilor şi asupra altor bunuri, pe munca personală a membrilor unei familii (membri ai gospodăriei țărănești), avînd ca scop obținerea de produse agricole, prelucrarea lor primară, comercializarea cu preponderență a propriei producții agricole"*. Iar, potrivit Legii nr.105 din 13 martie 2003 privind protecția consumatorului, *„consumator este orice persoană fizică ce intenționează să comande sau să procure ori care comandă, procură sau foloseşte produse, servicii pentru necesități nelegate de activitatea de întreprinzător, industrială, artizanală sau profesională"*.

Mai mult ca atât, potrivit art.5 din Legea nr.1353 din 03.11.2000 privind gospodăriile țărănești, *„activitatea gospodăriei țărăneşti este reglementată de prezenta lege, de Legea cu privire la antreprenoriat şi întreprinderi, de Codul civil, Codul funciar, Codul fiscal, Codul*

muncii şi de alte acte normative”.

Potrivit art.485 Codul de procedură civilă, *„(1) judecata refuză să elibereze titlul de executare silită a hotărîrii arbitrale numai dacă partea în arbitraj care nu a avut cîştig de cauză prezintă în judecată probe despre faptul că: a) convenţia arbitrală este nulă în temeiul legii; b) partea în arbitraj nu a fost înştiinţată legal despre alegerea (numirea) arbitrilor sau despre dezbaterile arbitrale şi nici despre locul, data şi ora şedinţei arbitrajului sau, din alte motive întemeiate, nu a putut să dea explicaţii arbitrajului; c) hotărîrea arbitrală este emisă într-un litigiu care nu este prevăzut de convenţia arbitrală ori care nu se înscrie în condiţiile convenţiei, ori conţine dispoziţii în probleme neprevăzute de convenţia arbitrală. Dacă dispoziţiile în problemele care decurg din convenţia arbitrală pot fi separate de dispoziţiile care nu rezultă din această convenţie, judecata eliberează titlu executoriu numai în acea parte a hotărîrii arbitrale care conţine dispoziţii privitor la problemele care se înscriu în convenţia arbitrală; d) componenţa arbitrajului sau procedura dezbaterilor arbitrale nu s-a conformat cu convenţia arbitrală sau cu legea; e) hotărîrea arbitrală nu a devenit obligatorie pentru părţile în arbitraj ori a fost desfiinţată de judecată, conform legii în al cărei temei a fost pronunţată”*.

Completul de judecată ține să menționeze că, legiuitorul a prevăzut că, *judecata refuză, de asemenea, să elibereze titlu executoriu dacă va constata că litigiul examinat de arbitraj nu poate fi obiectul dezbaterii arbitrale potrivit imperativului legii, precum şi în cazul cînd hotărîrea arbitrală încalcă principiile fundamentale ale legislaţiei Republicii Moldova sau bunele moravuri*.

Sensul normei citate, atestă că legiuitorul a stabilit în mod expres *temeiurile de refuz* în eliberarea titlului de executare a hotărârii arbitrale, care pot fi invocate numai de partea care nu a avut câștig de cauză şi prezintă probe care să confirme existența uneia sau mai multor situații juridice prevăzute exhaustiv în art.485 alin.(1) Cod de procedură civilă.

Instanța de fond a examinat cererea de eliberare a titlului de executare silită a hotărârii arbitrale, indicând că *„hotărârea arbitrală vizează consumatorul, astfel Arbitrajul s-a expus asupra unor obligații contractuale care rezultă din clauze abuzive, fapt care, în opinia instanței de judecată, reprezintă un temei legal, prevăzut de alin. (2) art. 485 din Codul de procedură civilă, pentru a refuza eliberarea titlului de executare silită a hotărârii arbitrale, or hotărârea arbitrală încalcă principiile fundamentale ale legislației Republicii Moldova”*.

Completul de judecată reține că, la caz, nu au fost constatate careva temeiuri din cele prevăzute la art.485 Cod de procedură civilă, care ar duce la refuzul în eliberarea titlului de executare a hotărârii arbitrale.

Cât privește temeiul de refuz menționat de către instanța de fond, precum că *„judecata refuză să elibereze titlu executoriu când hotărârea arbitrală încalcă principiile fundamentale ale legislației Republicii Moldova sau bunele moravuri”*, Completul de judecată ține să menționeze că, instanța de fond nu a indicat şi nici nu a analizat care principii fundamentale ale legislației Republicii Moldova sau bunele moravuri sunt încălcate prin hotărârea arbitrală nr.AI (D-MVG) 06/2024 din 17 septembrie 2024, în condițiile în care GŢ „Mihalciuc Viorel” nu a contestat această hotărâre prin desființarea ei și să invoce astfel de încălcări celor indicate de instanța de fond.

În contextul acestor raționamente, Completul de judecată constată aplicarea şi interpretarea eronată de către instanța de fond a normelor procesuale ce vizează examinarea cererii de eliberare a titlului de executare silită a hotărârii arbitrale, iar în consecință încheierea instanței de fond se impune a fi casată integral, cu restituirea cauzei la o nouă rejudecare, întrucât eroarea nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Conform art.5 alin.(1) Cod de procedură civilă, *„orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanța judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime”*.

Articolul 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, garantează oricărei persoane dreptul de a-şi prezenta în fața instanței pretențiile cu privire la drepturile sau obligațiile sale civile (cauza Golder împotriva Marii Britanii, 21 februarie 1975, § 36, seria A nr.18).

Pe cale de consecință, Completul de judecată admite recursul, casează integral încheierea instanței de fond, cu restituirea cauzei pentru rejudecare, în aceiași instanță de judecată, în alt complet de judecată.

Călăuzindu-se de prevederile art.427 lit.b), art.428 Cod de procedură civilă, Completul de judecată,-

D E C I D E :

Se admite recursul declarat de „Diazchim” SRL, prin intermediul avocatului Dmitric Anatolie.

Se casează integral încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 21 august 2025, pronunțată în cauza civilă, la cerere depusă de „Diazchim” SRL împotriva GŢ „Mihalciuc Viorel” cu privire la eliberarea titlului de executare silită a hotărârii arbitrale, cu restituirea cauzei la rejudecare, în prima instanță, în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Președintele completului, judecător Evgheni Bancov

Judecătorii Inga Gorlenco

Andrei Scripcenco